

Arrest

nr. 153 840 van 2 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, op 15 april 1993 geboren te zijn te Koeweit en van Hausa etnie te zijn.

Op 31 maart 2010 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 10 oktober 2014 ontving u van de DVZ een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), omdat u afstand van uw asielaanvraag deed (technische weigering DVZ). U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 31 juli 2015 diende u in het Centrum voor Illegalen te Merksplas een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat u van uw vier jaar tot uw dertien jaar in Nigeria woonde. Eerst woonde u met uw ouders in Lagos en nadien verhuisden jullie naar Abuja. Vandaar ging u soms heen-en-weer naar Jos, waar de familie van uw moeder woonde en u islam lessen kreeg. Uw vader – die van geboorte christen is – bekeerde zich tot de islam, maar voor de familie van uw moeder is hij nog steeds geen moslim. Daarom vroeg de familie van uw moeder op een dag aan u om gif te doen in het eten van uw vader. U weigerde dit te doen, waarop ze zegden dat u een onbeleefd kind was. Op 1 december 2006 verhuisde u met uw ouders naar Zwitserland. Uw vader was immers diplomaat en moest dienst doen in Zwitserland. In 2009 keerden uw ouders terug naar Nigeria en uw vader zond u en uw zus Z. H. (...) naar België, waar ook uw broer N. (...) reeds verbleef. In oktober 2011 overleed uw moeder in Nigeria aan de gevolgen van een ziekte. De ouders van uw overleden moeder beschuldigden uw vader ervan haar vermoord te hebben. In maart – april 2015 vernam u via A. (...), de vrouw van de imam van de Yan Taya moskee te Jos, dat uw vader in januari 2015 overleed, toen Boko Haram een bomaanslag pleegde tegen de Yan Taya moskee te Jos. A. (...) vertelde u verder dat de familie van uw overleden moeder u wil doden en u daarom niet terug kan keren naar Nigeria. In België werd u zanger onder de naam S. N. (...). Daarom wil de familie van uw overleden moeder u niet en ook het feit dat u in het Arabisch de naam van uw moeder en uw zus op uw borst liet tatoeëren zal problemen met de familie van uw overleden moeder creëren. De familie van uw overleden moeder zal immers willen dat u hetzelfde religieuze leven als hen leidt. Verder haalde u aan dat u samen bent met een Belgische vrouw, C. V. (...), dat ze zwanger is van u en ze depressief zal worden wanneer u naar Nigeria moet terugkeren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart Nigeria, uw land van herkomst, te hebben verlaten omdat u vervolging vreest door de familie van uw overleden moeder, omdat ze het niet konden vinden met uw vader, omdat u in België zanger werd onder de naam S. N. (...) en omdat u in het Arabisch de naam van uw moeder en uw zus op uw borst liet tatoeëren, terwijl ze zullen willen dat u net als hen een religieus leven leidt. Volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in uw contacten met de Belgische (asiel)autoriteiten voor u en uw ouders verschillende identiteiten opgaf.

In het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 31/3/2010 gaf u volgende identiteitsgegevens op: M. S. (...), °15 december 1994 te Jos (Nigeria). Pas nadat de DVZ twijfels uitte bij uw leeftijd, verklaarde u aan de Dienst Voogdij op 9/4/2010 dat u geboren bent op 15 april 1993 en u legde er een origineel paspoort neer met daarop volgende identiteitsgegevens: Y. H. S. (...), °15 april 1993 te onbekend (Koeweit) (zie administratief dossier).

Toen u met bovenstaande geconfronteerd werd, gaf u aan dat u niet geboren bent te Jos, maar u er opgroeide (gehoor CGVS, p.3). Echter, toen later gevraagd werd naar uw woonplaatsen in Nigeria, gaf u aan dat u nooit in Jos woonde (gehoor CGVS, p.10-11). Verder gaf u aan dat ze u – tijdens uw eerste asielaanvraag – niet goed begrepen zullen hebben wanneer u uw geboortedatum opgaf (gehoor CGVS, p.3). Uit het voorgaande blijkt dat u in het kader van uw contacten met de Belgische (asiel)autoriteiten twee verschillende identiteiten heeft opgegeven, hetgeen de credibiliteit van uw verklaringen reeds ondermijnt.

Toen u verder gevraagd werd naar de naam van uw vader, gaf u aan dat zijn naam S. Y. A. (...) is (gehoor CGVS, p.4). Toen u erop gewezen werd dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag zei dat de naam van uw vader S. Y. M. (...) is, gaf u vaag aan dat ze hem zo op zijn werk noemen, maar zijn echte naam S. Y. A. (...) is (gehoor CGVS, p.4). Verder verklaarde u dat de etnie van uw vader Igbo is, terwijl u bij de eerste asielaanvraag aangaf dat zijn etnie Hausa is. Verder gaf u aan dat uw vader geboren is te Ensuka in Enugu State. Bij uw eerste asielaanvraag gaf u echter aan dat uw vader geboren is te Mina. U repliceerde dat uw broer daar geboren is (gehoor CGVS, p.4-5). Uit het voorgaande blijkt dat u in het kader van uw contacten met de Belgische (asiel)autoriteiten betreffende uw vader twee verschillende identiteiten heeft opgegeven, hetgeen de credibiliteit van uw verklaringen én de door u neergelegde documenten betreffende de beweerdde vervolging van uw vader verder ondermijnt.

Toen u verder gevraagd werd naar de geboorteplaats van uw moeder, gaf u aan dat ze in Jos geboren is (gehoor CGVS, p.8). In het kader van uw eerste asielaanvraag gaf u echter aan dat uw moeder in Otuoko – Benue State, gelegen in de 'Middle Belt' van Nigeria, geboren is. Pas toen u met bovenstaande inconsistentie geconfronteerd werd, gaf u aan dat uw moeder geboren is te Otuoko – Benue State en u voegde eraan toe dat ze uit Jos komt (gehoor CGVS, p.8).

Verder dient te worden vastgesteld dat de laattijdigheid van uw asielaanvraag bij voorbaat toelaat om de ernst ervan te betwijfelen.

Uit het administratief dossier blijkt dat u reeds zeven maanden vóór uw eerste asielaanvraag (dd. 31/3/2010) in België vertoefde. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u zolang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, gaf u aan dat u toen u hier aan kwam de procedure niet kende en uw broer N. (...) u naar de DVZ zond om een asielaanvraag in te dienen (gehoor CGVS, p.21). Bovendien nam de DVZ een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), omdat u afstand van uw asielaanvraag deed (technische weigering DVZ). Toen u gevraagd werd waarom u uw asioldossier niet opvolgde, gaf u aan dat u van adres veranderde, maar u niet wist dat uw nieuwe woonplaats niet werd doorgegeven, waardoor u nooit een convocatie ontving van de asielinstanties (gehoor CGVS, p.21).

Uit het administratief dossier blijkt verder dat u op 27 mei 2015 toekwam in het Centrum voor Illegalen 127 bis te Steenokkerzeel. Verder blijkt dat op 31 juli 2015 bekend gemaakt werd dat er op 4 augustus 2015 een vlucht voorzien was die u zou terugbrengen naar Nigeria. Deze repatriëring ging niet door daar u uiteindelijk op 31 juli 2015 een (tweede) asielaanvraag indiende. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u pas twee maanden nadat u in het Centrum voor Illegalen verbleef een asielaanvraag indiende, zelfs pas nadat men met u naar de Nigeriaanse ambassade ging, die een laissez-passer overhandigde, en nadat men u op 31 juli 2015 meldde dat men u op 4 augustus 2015 zou repatriëren, gaf u aan dat u niet wist dat u een asielaanvraag kon indienen en men u dit pas vertelde wanneer men u een datum voor uw repatriëring gaf (gehoor CGVS, p.22).

Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed na twee maanden verblijf in het Centrum voor Illegalen en pas nadat men met u naar de Nigeriaanse ambassade ging, die een laissez-passer overhandigde, en nadat men u op 31 juli 2015 meldde dat men u op 4 augustus 2015 zou repatriëren –, toont aan dat de ernst van uw vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade kan worden betwijfeld. Bovendien kan men van iemand die reeds in 2010 een eerste asielaanvraag indiende een goede kennis betreffende de asielprocedure verwachten. Dat u niet wist dat u in het gesloten centrum een asielaanvraag kon indienen komt niet geloofwaardig over en is bijgevolg geen afdoende verantwoording voor uw gebrek aan initiatief om een (nieuwe) asielaanvraag in te dienen.

Alle voorgaande vaststellingen hypothekeerden in grote mate de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of van een 'risico op het lijden van ernstige schade'.

Verder verklaarde u dat de familie van uw moeder u zal willen doden, omdat ze het niet konden vinden met uw vader, omdat u in België zanger werd onder de naam S. N. (...) en omdat u in het Arabisch de naam van uw moeder en uw zus op uw borst liet tatoeëren, terwijl ze zullen willen dat u net als hen een religieus leven leidt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u noch in het kader van uw eerste asielaanvraag noch in uw schriftelijke verklaring (dd. 3/8/2015) in het kader van uw tweede asielaanvraag vermeldde dat u vervolging door de familie van uw overleden moeder vreest bij terugkeer naar Nigeria, terwijl dit tijdens het gehoor met het CGVS (dd. 28/8/2015) de kern van uw asielrelaas uitmaakt. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wat in casu niet het geval is en verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder dient te worden opgemerkt dat u – buiten het feit dat ze zegden dat u een slecht opgeleid, onbeschaafd en onbeleefd kind bent – nooit problemen kende met de familie van uw moeder (gehoor CGVS, p.20).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw bewering dat u door de familie van uw moeder gevisieerd zou worden omwille van uw muziek en tatoeage louter hypothetisch is en door u niet geobjectiveerd werd.

Verder dient te worden opgemerkt dat u een volwassen man van tweeëntwintig jaar oud bent, die reeds sinds zijn zestien jaar, zonder zijn ouders, een zelfstandig leven weet op te bouwen en verwacht kan worden dat u – bij terugkeer naar Nigeria – niet onderworpen zal worden door de familie van uw moeder.

Overigens gaf u zelf aan dat u nooit in Jos (waar de familie van uw moeder woont) woonde en u enkel heen-en-weer naar Jos ging (gehoor CGVS, p.11). Toen u later kennisvragen betreffende Jos en omgeving gesteld werden, gaf u aan dat u er niet veel heen ging en u het niet goed weet. U vervulde dat het voornamelijk uw vader was die er heen ging (gehoor CGVS, p.13).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u geboren bent te Koeweit en u in Nigeria enkel in Abuja en Lagos woonde. Er kan van u dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u zich – bij terugkeer naar Nigeria – terug in deze regio vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt verder dat u een jonge man bent, die – naast het Hausa – ook de Engelse taal beheerst. Bovendien behoort u langs vaderskant tot de Igbo stam en deze stam woont voornamelijk in het zuiden van Nigeria (gehoor CGVS, p.4 en p.20). U heeft dus verschillende alternatieven om u bij terugkeer naar Nigeria te vestigen.

U verklaarde weliswaar dat de familie van uw moeder een grote familie is en ze veel bekende kennissen hebben (gehoor CGVS, p.18). Echter, uit uw verklaringen – ondanks het feit dat de familie van uw moeder uw vader nooit als moslim zag – blijkt impliciet dat de familie van uw moeder het huwelijk tussen haar en uw vader niet kon verhinderen, dat ze uw moeder niet konden bewegen te scheiden van haar man, dat ze uw moeder niet konden bewegen terug thuis te komen wonen en dat ze niet konden verhinderen dat uw moeder mee met haar man naar Europa ging, (gehoor CGVS, p.18-20). Uit bovenstaande blijkt dat de invloed van de familie van uw moeder niet ver rijkt.

Verder dienen volgende bemerkingen worden gemaakt bij uw bewering dat uw vader in januari 2015 om het leven kwam bij een bomaanslag van Boko Haram tegen de Yan Taya moskee te Jos.

U verklaarde dat uw vader in januari 2015 overleed bij een bomaanslag van Boko Haram tegen de Yan Taya moskee te Jos (gehoor CGVS, p.5). U had er geen idee van waarom die bomaanslag plaatsvond (gehoor CGVS, p.7). Toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe u op de hoogte bent van de dood van uw vader bij een bomaanslag van Boko Haram tegen de Yan Taya moskee te Jos in januari 2015, gaf u aan dat de vrouw van de imam van de moskee u in maart – april 2015 contacteerde om dit te vertellen (gehoor CGVS, p.7). Om de dood van uw vader in januari 2015, bij de bomaanslag van Boko Haram tegen de Yan Taya moskee te Jos, te bewijzen legde u een artikel neer (zie administratief dossier). U gaf vaag aan dat het een reportage is en u had er geen idee van uit welke media het artikel komt (gehoor CGVS, p.15). Het artikel over de bomaanslag tegen de Yan Taya moskee te Jos verscheen op 12 juli 2015 en geeft aan dat de bewuste aanslag vorige zondag plaatsvond. U situeert de aanslag waarbij uw vader volgens uw verklaringen bij omkwam echter 7 maanden eerder in de tijd. Bijgevolg is het onmogelijk dat A. (...) u in maart – april 2015 contacteerde om u te zeggen dat uw vader bij deze aanslag overleed. Bovendien blijkt dat er gefraudeerd werd met het door u neergelegde document. Het originele krantenartikel werd door de dossierbehandelaar teruggevonden, en verscheen op 12 juli 2015 in de internetkrant 'Vanguard'. In de bewuste paragraaf waar volgens uw verklaringen uw vader aangehaald werd als slachtoffer, blijkt dat in de originele versie sprake is van een dodelijk slachtoffer genaamd A. S. (...) terwijl in de door u neergelegde faxkopie van het artikel de naam gewijzigd werd in A. S. y. (...) (zie administratief dossier). Bovendien dient te worden herhaald dat het opvallend is dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag aangaf dat de naam van uw vader S. Y. M. (...) is, terwijl u in het kader van uw tweede asielaanvraag plots aangaf dat de naam van uw vader S. Y. A. (...) is (zie hogerop). Het door u beweerde overlijden van uw vader in januari 2015 bij een bomaanslag van Boko Haram tegen de Yan Taya moskee te Jos komt totaal onwaarschijnlijk over. Uit bovenstaande blijkt bovendien dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, wat een verdere negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen vormt.

Betreffende uw verklaring dat u vervolging door Boko Haram vreest dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Nigeria (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Nigeria momenteel getroffen wordt door gewelddaden gepleegd door Boko Haram, maar uit de informatie blijkt eveneens dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. In de staten Borno, Yobe en Adamawa, in het uiterste noordoosten van Nigeria, bestaat dan ook een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet, namelijk het conflict tussen Boko Haram enerzijds en de Nigeriaanse autoriteiten anderzijds.

Waar de toestand in de staten Borno, Yobe en Adamawa gekenmerkt wordt door een situatie van willekeurig en veralgemeend geweld en de controle van Boko Haram over (delen van) het grondgebied, is de situatie erg verschillend in de rest van het noorden en het centrum van Nigeria. Uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan uw administratief dossier) blijkt dat er in deze regio geen sprake is van een situatie van dermate veralgemeend geweld. Weliswaar probeert Boko Haram er een klimaat

van terreur te zaaien door het plegen van bomaanslagen op publieke plaatsen zoals kerken, winkelcentra en officiële gebouwen in deze regio, maar oefent Boko Haram anderzijds geen enkele effectieve controle uit over het grondgebied van deze regio.

Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat er vooral in de staten van de Middle Belt, zone in het centrum van Nigeria die het noorden van het land scheidt van het zuiden, sprake kan zijn van inter-communautair geweld omwille van grond en toegang tot bestaansmiddelen, waarbij er doden kunnen vallen. Dit geweld neemt de vorm aan van doelgerichte aanvallen van leden van een gemeenschap op leden van een andere gemeenschap en deze conflicten worden verergerd door etnische en religieuze breuken en door de inefficiëntie van de autoriteiten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u geboren bent te Koeweit en u in Nigeria woonachtig was te Lagos (Lagos State) en Abuja (Federal Capital Territory). In casu dient dus de veiligheidssituatie in de staten Lagos en Federal Capital Territory beoordeeld te worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, niettegenstaande de situatie in de staten Borno, Yobe en Adamawa, voor burgers uit de overige staten in het noorden en centrum van Nigeria thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Lagos en Federal Capital Territory aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Tot slot kan in verband met uw verklaring dat uw vriendin C. V. (...) zwanger is van uw kind en u bij uw vrouw en kind wil blijven 'omdat ze u nodig hebben (gehoor CGVS, p.10 en p.22) opgemerkt worden dat er ten aanzien van een ongeborn kind geen schending van artikel 8 EVRM aannemelijk gemaakt kan worden, omdat het kind nog niet geboren is. Een effectief beleefde gezinssituatie met een ongeborn kind is immers onmogelijk (RVV, nr.23.598, 25 februari 2009). Verder blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u pas op 7 mei 2015, drie weken voor u op 27 mei 2015 toekwam in het Centrum voor Illegalen 127 bis te Steenokkerzeel, het ongeborn kind van u en C. V. (...) erkende en u pas op 7 mei 2015 uw adres op dezelfde dag liet wijzigen naar het adres waar ook C. V. (...) woont (supra).

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een bundel internetartikelen neer, maar deze artikelen betreffen enkel de algemene situatie van (de strijd door en tegen) Boko Haram aan en tonen uw persoonlijke problemen niet aan, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.15). De door u neergelegde faxkopie van het artikel waarin het volgens uw verklaringen gaat over de dood van uw vader, werd hogerop reeds besproken. Verder legde u medische attesten neer waaruit blijkt dat uw vriendin C. V. (...) zwanger is en momenteel onbekwaam is om te werken. Uit het attest blijkt enkel dat uw vriendin C. V. (...) zwanger is.

Verder legde u een afschrift van een akte van erkenning, ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand van Brugge (dd. 7/5/2015) neer, waaruit blijkt dat C. V. (...) en u het ongeborn kind erkennen. Verder legde u een attest Model 2 neer (dd. 7/5/2015) waarin u uw verblijfplaats naar de (...)straat (...) te 8000 Brugge verplaatst. Bovenstaande attesten tonen aan dat u op 7/5/2015, drie weken voor u op 27 mei 2015 toekwam in het Centrum voor Illegalen 127 bis te Steenokkerzeel, het ongeborn kind van u en C. V. (...) erkende en u uw adres op dezelfde dag liet wijzigen naar het adres waar ook C. V. (...) woont.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het non-refoulement beginsel en van de motiveringsplicht.

2.2.1. Wat betreft de door verzoekende partij aangevoerde schending van het non-refoulement beginsel, wijst de Raad erop dat dit beginsel niet dienstig kan worden ingeroepen tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel

te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift in verband met de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij in haar contacten met de Belgische (asiel)autoriteiten voor haar en haar ouders verschillende identiteiten opgaf, stelt dat zij als minderjarige niet voorbereid was op de asielaanvraag, dat haar angst aangejaagd was door de mensen rondom haar en dat zij daardoor verschillende fouten gemaakt heeft in haar verklaringen, is de Raad evenwel van oordeel dat voorgaande argumenten geenszins de leugenachtige verklaringen van verzoekende partij over haar identiteit en de identiteit van haar ouders verschonen. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij van bij het begin van zijn asielprocedure(s) waarachtige verklaringen zou afleggen. De vaststelling dat verzoekende partij verschillende verklaringen aflegde over haar identiteit en de identiteit van haar ouders ondergraaft dan ook wel degelijk de algehele geloofwaardigheid van verzoekende partij. Bovendien was verzoekende partij op het ogenblik van haar eerste asielaanvraag 17 jaar en kan zij hoegenaamd niet meer als een *infans* worden beschouwd.

2.2.6.1. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat de laattijdigheid van de asielaanvraag van verzoekende partij bij voorbaat toelaat om de ernst ervan te betwijfelen, benadrukt verzoekende partij dat zij zeer jong was toen zij in België aankwam, niet begeleid werd door een meerderjarige en dan ook de aanbevelingen opvolgde van anderen, die stelden dat zij verblijf zou krijgen als gevolg van haar (ongeboren) Belgisch kind, waardoor verzoekende partij hoopte dat zij op andere gronden verblijf

zou krijgen en dan ook dacht dat zij niet écht naar Nigeria zou worden teruggestuurd. Verder kan van haar geenszins een goede kennis betreffende de asielprocedure worden verwacht omdat zij reeds in 2010 een eerste asielaanvraag indiende. Immers deed zij toen als minderjarige *“totaal ongeïnformeerd”* een asielaanvraag, die bovendien technisch geweigerd werd omdat zij *“zelfs niet wist dat een adreswijziging moest doorgegeven worden”*.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de uitleg dat verzoekende partij hoopte dat zij op andere gronden verblijf zou krijgen geenszins kan aanvaard worden als vergoelijking voor het feit dat verzoekende partij pas na twee maanden verblijf in het Centrum voor Illegalen en pas nadat men met haar naar de Nigeriaanse ambassade ging, die een *laisser-passer* overhandigde, en nadat men haar op 31 juli 2015 meldde dat men haar op 4 augustus 2015 zou repatriëren opnieuw een asielaanvraag indiende. De Raad merkt op dat van een asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. De vaststelling dat verzoekende partij dermate lang gewacht heeft een tweede asielaanvraag in te dienen, relateert vanzelfsprekend haar beweerde nood aan bescherming. Verder is het geenszins overtuigend dat verzoekende partij tijdens haar eerste asielaanvraag totaal niet op de hoogte zou zijn geweest van de asielprocedure. Immers kan ervan worden uitgegaan dat zij bij het indienen van haar eerste asielaanvraag uitleg zou hebben gekregen bij de asielprocedure, temeer daar zij aanvankelijk bij haar eerste asielaanvraag als minderjarige beschouwd werd en een voogd kreeg toegekend (administratief dossier, stuk 25, map eerste asielaanvraag). Gezien derhalve reeds een goede kennis van verzoekende partij kan worden verwacht over de asielprocedure, is het des te treffender dat zij dermate lang gewacht heeft om een tweede asielaanvraag in te dienen.

2.2.7.1. Voorts verwijt verzoekende partij aan verwerende partij enkel over te zijn gegaan tot een analyse van haar geloofwaardigheid, zonder enig onderzoek te voeren naar de door haar ingeroepen asielmotieven. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar het arrest nr. 43 080 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 mei 2010 waarin gesteld wordt dat hoewel de analyse van de geloofwaardigheid van de asielzoeker een noodzakelijk onderdeel uitmaakt van de procedure tot erkenning van het vluchtelingenstatuut, deze analyse het eigenlijke onderzoek van de vrees van de asielzoeker niet mag overschaduw. Derhalve diende verwerende partij tevens een analyse ten gronde te voeren en na te gaan of aan verzoekende partij de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 16 en 17) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal in het Centrum voor Illegalen te Merksplas d.d. 28 augustus 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Hausa en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak, die terug te vinden zijn in het administratief dossier. Gelet op deze vaststellingen, kan het argument van verzoekende partij dat de commissaris-generaal geen onderzoek ten gronde naar de door haar ingeroepen asielmotieven heeft gevoerd, niet worden bijgetreden.

2.2.8.1. Verder stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat verwerende partij in de bestreden beslissing een intern vestigingsalternatief voorstelt, doch nagelaten heeft te onderzoeken of dit intern vestigingsalternatief redelijk en haalbaar is voor verzoekende partij. Verzoekende partij verwijst hierbij naar de *Guidelines* van het UNHCR. Verzoekende partij bemerkt dat zij bij terugkeer nergens nog een netwerk heeft waar zij terecht kan. Jos is de enige plaats in Nigeria die zij echt kent, daar zij hier school gelopen heeft en er gewoond heeft met haar familie. Terugkeren naar een plaats die zij niet kent, is voor haar onmogelijk.

2.2.8.2. De Raad bemerkt vooreerst dat de opmerking van verzoekende partij dat verwerende partij in de bestreden beslissing een intern vestigingsalternatief voorstelt maar hierbij niet heeft onderzocht of dit vestigingsalternatief redelijk en haalbaar is voor verzoekende partij, blijkt geeft van een totaal verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing omtrent de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor de familie van haar moeder dat verzoekende partij een volwassen man is van tweeëntwintig jaar oud, die reeds sinds zijn zestien jaar, zonder zijn ouders,

een zelfstandig leven weet op te bouwen waardoor dan ook verwacht kan worden dat verzoekende partij bij terugkeer naar Nigeria niet onderworpen zal worden door de familie van haar moeder. Tevens werd door verwerende partij opgemerkt dat verzoekende partij zelf aangaf dat zij nooit in Jos (waar de familie van haar moeder woont) woonde en dat zij enkel heen-en-weer naar Jos ging. Toen verzoekende partij tijdens haar gehoor kennisvragen betreffende Jos en omgeving gesteld werden, gaf verzoekende partij aan dat zij er niet veel heen ging en dat zij het niet goed weet, waarbij zij nog bemerkte dat het voornamelijk haar vader was die er heen ging. Verder bleek uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij geboren is te Koeweit en dat zij in Nigeria enkel in Abuja en Lagos woonde, waardoor van haar dan ook redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij zich bij terugkeer naar Nigeria terug in deze regio vestigt. Het betreft hier evenwel geenszins een intern vestigingsalternatief. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in bovenstaand betoog haar eerdere verklaringen over haar woonplaatsen in Nigeria omkeert. Immers verklaarde zij tijdens haar gehoor dat zij weinig of nooit naar Jos ging en dat zij het grootste deel van de tijd in Lagos en Abuja gewoond had (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 28/08/2015, p. 10-11 en 13), terwijl uit haar verzoekschrift daarentegen moet blijken dat verzoekende partij het grootste deel van de tijd in Jos zou hebben gewoond en dat verzoekende partij slechts kortere periodes in Lagos en Abuja gewoond zou hebben. De vaststelling dat verzoekende partij haar eerdere verklaringen wijzigt, bevestigt verder het ongeloofwaardig karakter van het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van haar profiel *“als zeer verwesterde moslim, die sinds zijn kindertijd niet meer in Nigeria heeft gewoond”*, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij louter omwille van haar ‘westers profiel’ het risico loopt om in Nigeria een behandeling te ondergaan die kan worden gelijkgeschakeld aan vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet. Deze vrees voor vervolging dient immers aan de hand van concrete elementen te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij verwijst desbetreffend in haar verzoekschrift naar een rapport van *Human Rights Watch* en naar informatie op de website van *Amnesty International* over de gewelddaden gepleegd door Boko Haram in Nigeria. Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij er te gemakkelijk vanuit gaat dat Boko Haram geen bedreiging vormt voor het gehele Nigeriaanse grondgebied. Het leger slaagt er niet in om Boko Haram onder controle te krijgen door een gebrek aan voedsel en wapens en door corruptie. Voorts voert verzoekende partij nog aan dat de door de president ondernomen acties tegen Boko Haram kaderen in diens ambities om te worden herverkozen, waardoor er dan ook geen garantie is dat het Nigeriaanse leger Boko Haram zal blijven bestrijden in de toekomst. Verder bemerkt verzoekende partij dat de leider van Boko Haram bedreigingen uittelt tegen het Zuiden van Nigeria. Daarnaast merkt verzoekende partij op dat de Nigeriaanse politie hard optreedt tegen al wie mogelijk de leden van Boko Haram zou steunen en de mensenrechten op grote schaal schendt, waaronder buitengerechtigde moorden, marteling, arbitraire arrestatie en andere wrede daden. Ten slotte stelt verzoekende partij nog dat omwille van de terreur van Boko Haram duizenden Nigerianen op de vlucht zijn en dat deze mensen in de grote steden en in *IDP*-kampen terecht komen, waar zij een zeer moeilijk bestaan leiden. Bij terugkeer naar Nigeria zal ook verzoekende partij terecht komen in een ontheemdenpositie in een stad die zij amper kent en waar zij wellicht niet zal kunnen overleven. Zij spreekt de taal niet die in Abuja of Lagos wordt gesproken en heeft er alleen als kind kort verbleven. Evenmin heeft zij enige professionele ervaring in Nigeria en heeft zij in België enkel als muzikant gewerkt. Verzoekende partij verwijst naar informatie waaruit blijkt dat de omstandigheden in de

vluchtelingenkampen in Lagos en Abuja schrijnend zijn en stelt dat ook buiten de vluchtelingenkampen het leven in Lagos niet eenvoudig is. Verzoekende partij verwijst in dit kader naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in verband met de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief en is van mening dat een terugkeer naar Lagos of Abuja geen redelijk intern vestigingsalternatief is.

De Raad stelt evenwel vast dat daar waar verzoekende partij meent dat er een situatie van veralgemeend geweld zou bestaan in Nigeria uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Nigeria – Veiligheidssituatie” van 24 maart 2015 (administratief dossier, stuk 17, landeninformatie, deel 2), blijkt dat Nigeria momenteel getroffen wordt door gewelddaden gepleegd door Boko Haram, maar dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. In de staten Borno, Yobe en Adamawa, in het uiterste noordoosten van Nigeria, bestaat dan ook een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet, namelijk het conflict tussen Boko Haram enerzijds en de Nigeriaanse autoriteiten anderzijds. Waar de toestand in de staten Borno, Yobe en Adamawa gekenmerkt wordt door een situatie van willekeurig en veralgemeend geweld en de controle van Boko Haram over (delen van) het grondgebied, is de situatie erg verschillend in de rest van het noorden en het centrum van Nigeria. Uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan uw administratief dossier) blijkt dat er in deze regio geen sprake is van een situatie van dermate veralgemeend geweld. Weliswaar probeert Boko Haram er een klimaat van terreur te zaaien door het plegen van bomaanslagen op publieke plaatsen zoals kerken, winkelcentra en officiële gebouwen in deze regio, maar oefent Boko Haram anderzijds geen enkele effectieve controle uit over het grondgebied van deze regio. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat er vooral in de staten van de Middle Belt, zone in het centrum van Nigeria die het noorden van het land scheidt van het zuiden, sprake kan zijn van inter-communautair geweld omwille van grond en toegang tot bestaansmiddelen, waarbij er doden kunnen vallen. Dit geweld neemt de vorm aan van doelgerichte aanvallen van leden van een gemeenschap op leden van een andere gemeenschap en deze conflicten worden verergerd door etnische en religieuze breuken en door de inefficiëntie van de autoriteiten. Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct zou zijn. Voorts wijst de Raad verzoekende partij erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar gehoor door het Commissariaat-generaal bleek dat zij in Lagos en Abuja woonde (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 28/08/2015, p. 10-11). Verwerende partij heeft dan ook terecht de veiligheidssituatie in de staten Lagos en Federal Capital Territory beoordeeld. Het betreft hier echter geenszins een intern vestigingsalternatief, zoals verzoekende partij lijkt te beweren in haar verzoekschrift. De opmerking van verzoekende partij dat een terugkeer naar Lagos of Abuja geen redelijk intern vestigingsalternatief is en haar verwijzing naar de omstandigheden waarin IDP's leven in Lagos of Abuja, is dan ook geenszins relevant. Betreffende de veiligheidssituatie in de staten Lagos en Federal Capital Territory motiveert verwerende partij het volgende: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, niettegenstaande de situatie in de staten Borno, Yobe en Adamawa, voor burgers uit de overige staten in het noorden en centrum van Nigeria thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Lagos en Federal Capital Territory aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”* Deze motivering wordt geenszins weerlegt door het betoog van verzoekende partij dat Boko Haram een bedreiging vormt voor het gehele Nigeriaanse grondgebied, dat er geen garantie is dat het Nigeriaanse leger Boko Haram zal blijven bestrijden in de toekomst en dat de leider van Boko Haram bedreigingen uitte tegen het Zuiden van Nigeria. Immers is de stelling van verzoekende partij dat de situatie kan verslechteren niet dienstig daar het de plicht is van verwerende partij en van de Raad om een actuele beoordeling te doen van het potentiële risico op ernstige schade dat verzoekende partij mogelijks zou lopen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin

van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

J. BIEBAUT